

Tertius de Anima.

hoībus facilis est formare conceptū ip̄is conuenientē tā aīalib⁹ vīsis q̄ nō vīsis ergo facili⁹ ē formare cōceptū hoīs q̄ aīlis. ¶ Decimo septimo tūc metaphysica. esset prima in ordine doctrine. Cōtra auicē. primo methaphi. p̄z cōsequētia q̄ ipsa est de ente q̄d esset primum cognitum igitur. ¶ Ad primū dī q̄ illa argumēta p̄bant singulare aliquo modo intelligi q̄d concedim⁹ sed nō primo intelligunt q̄d qd huc p̄z q̄ prima noticia est certissima ex ipsa enim dependet certitudo aliaꝝ sed noticia individui non est certissima quia singulare est marime variabile. Itē per primum cognitum differt intellectus a sensu ergo illud non est singulare. ¶ Ad scdm patet per idē. Ad aliud dicit q̄ primū principiū simpliciter nō cognoscit p̄ inductionē scz quodlibet est vel nō est. Preterea non est simile de cognitionē complexa et incompleta. Quia per cognitionem complexā cognoscit alicid esse vel non esse. Hoc aut̄ cōstat nobis intelligendo ita esse in aliquibus particularibus. quia particularib⁹ primo cōuenit esse. ¶ Ad tertium dī q̄ prudentia est etiā aliquo modo circa vniuersale. q̄ si obiectū ei⁹ esset aliquod singulare tunc non esset vna prudētia. Itē s.t.j. parte. q. lxxvij. ar. i. ad scdm dicit q̄ conclusio practica prudētie est ex aliqua p̄positione vniuersali cū aliqua singulari. et aliquando illa singularis fit a potentia cogitatiua ita q̄ intellectus et ratio particularis concurrūt ad cōclusionēz particularē. ¶ Ad quartū et quītū p̄z ex supra dicatis. et ibidem ad quartū dicit. s.t. q̄ virtus superior p̄t illud q̄d virtus inferior scz eminentiori modo scz imaterialis. Sensus aut̄ materialis cōcrete. quod est cognoscere singulare directe. Si dicaf. Perfectius est cognoscere aliquid directe q̄ per reflexionē. ergo sensus cognoscens singulare directe est eminentior intellectu. Dicendū q̄ pfectius est cognoscere vniuersale directe. q̄ directe singulare. Sed contra noticia distincta perfectior est confusa et communi. Itē imperfectiora sunt priora via generationis. Si ergo noticia rei singularis esset imperfectior. sequeretur q̄ eset prior in intellectu q̄ noticia vniuersalis de his in primo phisicorum dictum est. ¶ Ad sextū durando & gregorio placet q̄ singulare primo intelligit. Et si q̄ratur quō ergo intelligitur species. Quidā dicit q̄ oportet preintelligere multa singularia illius speciei. Scz contra tunc ad habēdum conceptū generis gnālissimi q̄titatis vel substantie oportet p̄intelligere infinitas spēs nūerū et quasi infinitas species substancialiū. Quidam dicūt q̄ per voluntatē formamus conceptū speciei. Scz cōtra. Prior est intelligere aliquod q̄ velle se intelligere illud. quia volūtas non fertur in incognitū. Itē est matiua naturaliter aliquādo apphēdit ūimicitiam non solū in particulari. Item quando video sorte in vententem a longe tunc primus conceptus non videntur esse singularis conceptus sortis. quia adhuc nescio q̄ sit sortes. ergo prima noticia aliquā est de aliquo cōi. Itē primū iudiciū nō est de aliquo singulari semper q̄ canis veniens ad biuum non primo iudicat determinate bestiam transiisse per hanc viā sed in cōi scz per alterā. Itē auditas istā p̄positionē oē aīal est sortes tunc prius cōcipere singularē vnde primo phl. dī q̄ nō sunt eadē nobis nota et nature. et ex illo vult inferre. q̄ primo determinandū est de vniuersalitoribus q̄ illa sūt nobis magis nota. Si dicas hoc est verū aliquā. Contra p̄to

batio et demonstratio phl est ex p̄ se et necessarij. Dicendū ergo q̄ vniuersale ante rē primo intelligit. Non aut̄ vniuersale post rē vt dictū ē in p̄mo de aīa. Nec ē necessariū ad cognoscendū quidditatē cognoscere multa singularia. sed vnu sufficit. Sed bene verū est q̄ non cognoscet talē quidditatē esse vniuersale nisi cū cōsiderauerit ipsam esse reperibilem in multis fini quandam vnitatem. Secundo dicitur. sicut supra dictum est de abstractione quia non oportet cognoscere illa a quibus sit abstractio. ¶ Ad septimum dī q̄ vniuersale pro materiali non sit ab intellectu. scz est p̄a qdditas. Alij dicit q̄ vniuersale fit ab intellectu agente imprimēte spēm i intellectu possibili et sic aliquomodo precedit actualē cognitionē intellect⁹ possibilis. vide. s.t.j. parte. q. lxxxv. ar. iii. ad p̄mū. Et nota q̄ nō sequitur. cognosco sortē. et sortes ē veniēs ergo cognosco veniente p̄pē fallaciā accidentis vel variationēz appellationis. Et similiter non sequitur cognosco hoīem et quilibz homo est singularis ergo cognosco singulare. quia i consequēte denotat q̄ cognoscā per conceptū q̄ cōueniat vni soli. Sed q̄rit an cognoscens hoīem aliquem hominē cognoscat vel nullū vel quēlibet. Si primū ergo aliquod singulare cognoscit. Itē vel illud quod primo cognoscit est realiter singulare. vel realiter distinctū a singulari. Nō em̄ p̄t dari medium. Potest negari p̄fia. Sicut non sequitur debeo equū ergo aliquē equū debeo vel dicif q̄ quēlibet cognoscit in vniuersali scz nō disticte. Cōtra scdm Sā. L. s.p. q. lxxxiij. ar. v. ideo necesse ē intelligere p̄ cōuerſione ad fātasmata q̄ natura materialis nō cōplete et vere cognoscit nisi cognoscat vt i particulari exstēs ergo primū q̄d vere et p̄plete intelligitur ē singulare quia si esset vniuersale non indigeremus fantasmatē quod solum representat singulare. Dicendum q̄ natura nō p̄plete intelligit nisi cognoscat vt i particulari existēs scz per sensum et nō per intellectum. ¶ Ad octauū dicūt fantasmatē intelligibilia propter effectum vnde etiam aliquando dicuntur obiectum intellectus vt dicit. s.t. opu. xljj. ca. vj. q̄ intellect⁹ suā operationem non exercet sine fantasmatē quo quasi effectue intelligit in acquirendo scientiam per speciem autem formaliter vt dicit. s.t. ibidez Ad aliud dicitur ar. sequente q̄ non est simile quia intellectio non est materialis. ¶ Ad nonū. p̄z ex dictis. q̄ em̄ intellectus non ē extēs sicut sunt tres singulares materiales sitū habentes ideo non p̄t directe cognoscere singularia sicut sensus. Sed cōtra visio coloris scdm multos ponit in anima et tamen representat singulare. Dicendum q̄ illa opinio est falsa q̄ tunctu posset ponit i angelo et in aīa separata. Item tūc per variationē situs non variaretur visio q̄ visio si esset in aīa rōnabili nō esset quanta nec per se nec per accidens. ¶ Ad decimū negat maior et speculari ibidē non ē directe intelligere scz est intelligere per actionem fantasmatum. Ad aliud dicitur q̄ duplex est conuersio ad fantasmatā scilicet per intellectum illustrantem ea vt efficiat cognitionem et in tali conuersione intelligitur vniuersale. Alia est conuersio ad ipsa terminatiue modo supra exposito et fit per intellectus possibilem et sic singulare intelligitur. ¶ Ad vndecimū. dicit ar. sequente. Ad aliud dicitur q̄ huic totoscz singulari materiali repugnat directe intelligi. Si dicatur intellectio sortis abstrahita fantasmatibus ergo intellectio sortis habita p̄reflexio nem non representat cōditiones particulares eius q̄